

Η πνευματική ειρήνη της καρδιάς (Άγιος Νικόδημος Αγιορείτης)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : Δεκεμβρίου 12, 2019

Ἡ καρδιά σου, ἀγαπητέ, κτίσθηκε ἀπὸ τὸν Θεὸ μόνο γιὰ τὸν σκοπὸ αὐτόν, δηλαδή γιὰ νὰ ἀγαπᾶται καὶ νὰ κατοικῆται ἀπὸ αὐτόν. Γι' αὐτὸ καθημερινὰ σοῦ φωνάζει νὰ τοῦ τὴν δώσης: «*Υἱέ, δός μου τὴν καρδιά σου*» (Παρ. 23,26).

Ἐπειδὴ ὁμως ὁ Θεὸς εἶναι ἡ **εἰρήνη** ποὺ εἶναι ἀνώτερη ἀπὸ κάθε νοῦ, **πρέπει ἡ καρδιά ποὺ πρόκειται νὰ τὸν δεχθῆ, νὰ εἶναι εἰρηνικὴ** καὶ ἀτάραχη, ὅπως εἶπε ὁ Δαβίδ: «Ἐγενήθη ὁ τόπος σου ἐν εἰρήνῃ» (Ψαλμ. 75, 2).

Γι' αὐτὸ πρέπει πρῶτα ἀπὸ ὅλα νὰ στερεώσης τὴν καρδιά σου σὲ μία εἰρηνικὴ κατάστασι, ὥστε ὅλες σου οἱ ἐξωτερικὲς σου ἀρετὲς νὰ γεννιῶνται ἀπὸ τὴν εἰρήνη αὐτὴ καὶ ἀπὸ τὶς ἄλλες ἐσωτερικὲς ἀρετὲς, ὅπως εἶπε ἐκεῖνος ὁ μέγας **ἡσυχαστὴς Ἀρσένιος**: «Φρόντισε ὥστε ὅλη σου ἡ ἐσωτερικὴ ἐργασία νὰ εἶναι σύμφωνα μὲ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ νικήσης τὰ ἐξωτερικὰ πάθη».

Διότι κι ἂν οἱ σωματικὲς σκληραγωγίες καὶ ὅλες οἱ ἀσκήσεις μὲ τὶς ὁποῖες ἀσκεῖται τὸ σῶμα εἶναι ἄξιες ἐπαίνου, ὅταν εἶναι μὲ διάκρισι καὶ μέτριες, ὅπως ἀρμόζει στὸ πρόσωπο ποὺ τὶς κάνει, ὁμως ἐσὺ ποτὲ δὲν θὰ ἀποκτήσης καμία ἀληθινὴ ἀρετὴ μόνο διὰ μέσου τῶν ἀρετῶν ποὺ ἀναφέρθηκαν προηγουμένως, παρὰ ματαιότητα καὶ κενοδοξία, ἂν καὶ οἱ ἀσκήσεις αὐτὲς δὲν παίρνουν δύναμι καὶ ζωὴ καὶ δὲν κυβερνοῦνται ἀπὸ τὶς ἐσωτερικὲς καὶ ψυχικὲς ἀρετὲς.

Ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ ἕνας πόλεμος καὶ πειρασμὸς συνεχῆς, ὅπως εἶπε καὶ ὁ Ἰώβ: «*Δὲν εἶναι ἕνα πειρατήριον ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου πάνω στὴ γῆ;*» (7,1). Λοιπὸν ἐξ αἰτίας τοῦ πολέμου αὐτοῦ ἐσὺ πρέπει πάντοτε νὰ εἶσαι ἄγρυπνος καὶ νὰ προσέχης πολὺ καὶ νὰ παρατηρῆς τὴν καρδιά σου νὰ εἶναι πάντοτε **εἰρηνικὴ** καὶ ἀναπαυμένη.

Καὶ ὅταν **σηκώνεται ὁποιοδήποτε κύμα ταραχῆς στὴν ψυχὴ σου, νὰ παραμένης πρόθυμος γιὰ νὰ ἡσυχάζης καὶ νὰ εἰρηνεύης ἀμέσως τὴν καρδιά σου** μὴ ἀφήνοντάς τὴν νὰ ἀλλάξῃ πορεία καὶ νὰ καταστραφῆ ἀπὸ τὴν ταραχὴ ἐκεῖνη.

Γιατὶ ἡ καρδιά τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ὅμοια μὲ τὸ βαρίδι τοῦ ὠρολογιοῦ καὶ μὲ τὸ τιμόνι τοῦ καραβιοῦ.

Καὶ ὅπως ὅταν κάποιο βαρίδι τοῦ ὠρολογιοῦ ξεκρεμασθῆ ἀπὸ τὴν θέσι του ἀμέσως κινοῦνται καὶ ὅλοι οἱ τροχοί, καὶ ὅταν τὸ τιμόνι δὲν πάρη καλὴ στροφή, τότε ὅλο τὸ καράβι φεύγει ἀπὸ τὴν κανονικὴ του πορεία, τὸ ἴδιο συμβαίνει καὶ μὲ τὴν καρδιά: **ὅταν μία φορὰ ταραχθῆ, ἀμέσως συγκινοῦνται ὅλα τὰ ἐσωτερικὰ καὶ ἐξωτερικὰ ὄργανα τοῦ σώματος καὶ ὁ ἴδιος ὁ νοῦς βγαίνει ἀπὸ τὴ σωστή του κίνησι καὶ τὸν ὀρθὸ λόγο του.**

Γι' αὐτὸ **πρέπει πάντοτε νὰ εἰρηνεύης τὴν καρδιά σου, κάθε φορὰ πὸς τύχει κάποια ἐνόχλησι καὶ σύγχυσι ἐσωτερικὴ**, εἴτε τὴν ὥρα τῆς προσευχῆς, εἴτε σὲ κάθε ἄλλον καιρό.

Καὶ νὰ γνωρίζης τὸ ἐξῆς· τότε ξέρεις νὰ προσεύχεσαι καλὰ, ὅταν γνωρίζης νὰ ἐργάζεσαι καλὰ καὶ νὰ παραμένης εἰρηνικός, διότι καὶ ὁ ἀπόστολος παραγγέλλει νὰ προσευχώμαστε εἰρηνικά, χωρὶς ὀργὴ καὶ διαλογισμοὺς (Α΄ Τιμ. 2,8).

Ἔτσι σκέψου ὅτι **κάθε ἐργασία σου πρέπει νὰ γίνεται μὲ εἰρήνη, γλυκύτητα καὶ χωρὶς βία.**

Μὲ συντομία, **ὅλη γενικὰ ἡ ἄσκησις τῆς ζωῆς σου πρέπει νὰ γίνεται γιὰ νὰ ἔχης εἰρήνη στὴν καρδιά σου** καὶ νὰ μὴ συγκίζεται καὶ στὴ συνέχεια μὲ τὴν εἰρήνη αὐτὴ νὰ ἐκτελῆς ὅλα σου τὰ ἔργα μὲ εἰρήνη καὶ πραότητα, ὅπως ἔχει γραφῆ: «*Τέκνο μου μὲ πραότητα νὰ ἐκτελῆς τὰ ἔργα σου*» (Σείρ. 3, 17), γιὰ νὰ ἀξιωθῆς τοῦ μακαρισμοῦ τῶν πράων πὸς λέγει: «*Μακάριοι ὅσοι φέρονται μὲ πραότητα στοὺς ἄλλους, διότι αὐτοὶ θὰ κληρονομήσουν τὴν γῆ τῆς ἐπαγγελίας*» (Ματθ. 5, 5).

(Πηγή: askitikon.eu)